

Aan mijn vriend de Vogelaar

Wie is hij toch die dolend langs de velden
Die slent'rend langs het strand
Te zwerven lijkt naar niets
Die zittend op het duin naar boven ziet of hij wolken telde,

Die soms te zoeken lijkt naar wat hij is verloren,
Die wand'lend langs het pad
Soms knielt bij bloem of plant,
Die speurend d'horizon afspiedt bij morgengloren,

Die steeds te vinden is al wiss'len jaargetijden
Als zoekt hij telkens weer de rust
Der rusteloze zee
Of in het woeste duin en bij het jonge groen der weiden.

De vriend van vogel, vlinder, bloem en nog veel meer
Door velen wel gezien maar nooit gekend
Gij zijt hun vriend, die ze bij name kent
Gij "jager" Nimrod zonder schietgeweer

Die't veld in trekt, met vrede in het hart
Die 't moordend lood niet kent, nee niet wil kennen
Geniet van 't spel der meeuwen op de wind
En weet van vogeltrek en luchten grijs en zwart

Die 't vrolijk vogelvolkje volgt van jaar tot jaar
Die tracht te helpen wat uw hulp behoeft
Staat op de bres voor al wat leeft en groeit
Dat is mijn vriend de Vogelaar.

Wat toch beweegt u, wat is toch uw streven
Misschien een droom van het hervonden paradijs
Waar eens de wolf zal met het schaap verkeren
Een mens en dier in vrede zullen leven?

Droom dan uw droom van alles wat gij mint
Ga dan uw weg, laat u door niets verhinderen
Behoud wat ons nog rest, het mag niet meer verminderen
O, Vogelaar, reik mij uw hand, Gij zijt mijn vriend.

A.Cramer